

Až pro-cit-nu, Ho-spo-di-ne, na-sy-tím se po-hle-dem na te-be.

R.
[Ž 17 (16),15b]

Ž 17 (16)

1. ♪ Slyš, Hospodine, sprave - dli - vou žá - dost, * všimni si mého nářku, +
popřej sluchu mé mo - dlit - bě z be - ze - lstných rtů! **R.**
2. Ty sám po - sud' mou spra - ve - dl - nost, * ♪ tvé oči vidí, co je správ - né.
3. Jestliže zkoušíš mé srdce, (+)
zkoumáš mě v noci, tří - bíš mě o - hněm, * nenalezneš na mně ne - pra - vo - sti. **R.**
4. Volám k tobě, protože mě vy - sly - šíš, Bo - že, * popřej mi sluchu, slyš mé slo - vo!
5. Ukaž mi svou zvláštní milost +
ty, který zachraňuješ před od - půr - ci všech - ny, * kdo se utíka - jí k tvé pra - vi - ci. **R.**
6. Opatruj mě jako zřítel - ni - ci o - ka, * do stínu svých peru - tí mě u - kryj.
7. Ve spravedlnosti u - zřím tvou tvář, * ♪ až procitnu, nasytím se po - hle - dem na te - be. **R.**